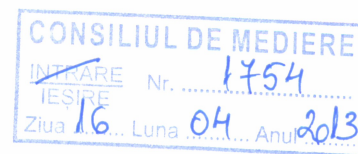

consiliul de mediere

OPERATOR DE DATE CU CARACTER PERSONAL NR. 10723

Str. Piața Sf. Ștefan, Nr. 7, Sector 2, București

Telefon: 021 315 25 28, Fax: 021 330 25 28, web: www.cmediere.ro, e-mail: secretariat@cmediere.ro

CĂTRE: PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

Domnului Președinte,

Valeriu Ștefan ZGONEA

Stimate domnule Președinte ,

În conformitate cu dispozițiile art. 20 lit. l) din Legea nr.192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, Consiliul de Mediere formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

cu privire la **propunerea legislativă privind modificarea și completarea Legii nr.115/2012 privind medierea și organizarea profesiei de mediator**, inițiată de deputatul Tudor Ciuhodaru, înregistrată la Biroul Permanent al Camerei Deputaților cu nr. 63 din 15.02.2013 și aflată în prezent în dezbatere, solicitând **respingerea tuturor propunerilor în materia medierii cuprinse în această propunere legislativă.**

I. CONSIDERAȚII GENERALE

Din expunerea de motive a inițiatorilor acestei propuneri legislative am luat cunoștință de faptul că doresc eliminarea obligativității „*participării la ședința de informare privind medierea în vederea soluționării pe această cale a conflictelor în materie penală*”. Totodată, inițiatorul precizează în expunerea de motive că „*includerea violului în legea medierii dă un semnal de*

permisivitate față de o faptă penală gravă și creează violatorului condițiile legale pentru a scăpa de pedeapsă.”

Deși inițiatorul afirmă că *„inclusiunea conflictelor în materie penală în legea medierii are multiple efecte negative”*, în expunerea de motive face trimitere doar la infracțiunea de viol, excluzând toate celelalte infracțiuni care beneficiază de privilegiul oferit de legiuitor **în sensul informării asupra posibilității de soluționare a litigiului , fie el chiar și de natură penală, prin intermediul medierii.**

Propunerea legislativă sfidează atât legislația națională care sprijină cu prioritate soluționarea conflictelor în materie civilă, de familie, în materie penală, precum și în alte materii în condițiile legii cât și normele comunitare din domeniul medierii. **Propunerea legislativă curpinde dispoziții în materia medierii care încalcă toate normele naționale și comunitare cu privire la mediere și profesia de mediator.**

În România, medierea și profesia de mediator sunt reglementate prin **Legea 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, modificată și completată.** Această lege asigură cadrul național de reglementare a medierii și a profesiei de mediator corelat cu legislația europeană, respectiv:

- Directiva 2008/52/CE privind anumite aspecte ale medierii în materie civilă și comercială,

- Directiva 2006/123/CE privind serviciile în cadrul pieței interne,

- Recomandarea nr. R(99) 19 a Comitetului de Miniștri către Statele Membre cu privire la medierea în materie penală (adoptată de Comitetul de Miniștri pe 15 septembrie 1999 la cea de-a 679-a întâlnire a reprezentanților miniștrilor),

- Recomandarea Comisiei Europene pentru Eficacitatea Justiției (CEPEJ) care adoptă la Strasbourg, 07 decembrie 2007, Liniile directorii referitoare la ameliorarea punerii în aplicare a recomandării existente cu privire la medierea în materie penală.

Medierea, așa cum este definită de legea națională, *“reprezintă o modalitate de soluționare a conflictelor pe cale amiabilă, cu ajutorul unei terțe persoane specializate în calitate de mediator, în condiții de neutralitate,*

imparțialitate și confidențialitate și având liberul consimțământ al părților”(art.1 alin.1, Legea192/2006).

În același sens Directiva 2008/52/CE definește termenul de „mediere” în articolul 3: *„medierea înseamnă un proces structurat, indiferent cum este denumit sau cum se face referire la acesta, în care două sau mai multe părți într-un litigiu încearcă, din proprie inițiativă, să ajungă la un acord privind soluționarea litigiului dintre ele, cu asistența unui mediator. Acest proces poate fi inițiat de către părți, recomandat sau impus de instanță sau prevăzut de dreptul unui stat membru.”*

În consecință, **informarea despre avantajele medierii este un drept al justițiabililor, și mai mult decât atât, este o modalitate de construire a păcii sociale și nu poate fi considerată o barieră birocratică ce deschide calea presiunilor sociale și economice sau de ordin psihologic invocate de inițiatorul modificării legislative.**

Medierea are rolul social de a degreva instanțele de judecată fiind o modalitate de soluționare a disputelor/litigiilor alternativă la sistemul judiciar. Medierea se desfașoară în afara instanțelor de judecată, fiind un serviciu privat de interes public care asigură neutralitatea, imparțialitatea și confidențialitatea, principii care protejează victimele de orice expunere publică sau traumatizantă.

Solicităm respingerea ***propunerii legislative privind modificarea și completarea Legii nr.115/2012 privind medierea și organizarea profesiei de mediator***, motivat de următoarele considerente:

1. Lipsa unei motivări temeinice;
2. Lipsa unui studiu de impact;
3. Nerespectarea și ignorarea legislației europene în materia medierii;
4. Subminarea eficacității justiției;
5. Sistemul de justiție este sufocat de multitudinea de cauze nesoluționate aflate pe rolul instanțelor;
6. Suprimarea dreptului de a beneficia în mod gratuit de informarea cu privire la mediere;
7. Procesul clasic supune victima unei traumatizări evidente și continue (4-5 audieri ale victimei, prezența infractorului în preajma acesteia, expunerea publică nedorită, reconstituirea faptei în anumite cazuri, confruntarea victimei cu agresorul, etc);
8. Ignorarea faptului că sunt garantate și respectate drepturile și libertățile victimelor.

II. OBSERVAȚII SPECIFICE

„Obligativitatea” ședinței de informare trebuie înțeleasă în limita obligării părților, numai în anumite cauze penale, de a se informa cu privire la mediere în anumite condiții expres prevăzute de art. 60¹ alin. 1 lit. g) din Legea nr. 192/2006, modificată și completată, și anume:

- Făptuitorul este cunoscut sau a fost identificat;
- Victima își exprimă acordul de a participa la ședința de informare împreună cu făptuitorul;
- Dacă victima refuză să participe împreună cu făptuitorul, ședința de informare se desfășoară separat.

Art. 1 din propunerea legislativă încalcă dispozițiile recomandărilor comunitare în materie penală.

Recomandarea nr. R (99) 19 a Comitetului de Miniștri către Statele Membre cu privire la medierea în materie penală

IV. Funcționarea justiției penale în relație cu medierea

9. Decizia de a deferi un caz penal medierii, precum și evaluarea rezultatelor unei proceduri de mediere, trebuie adoptată de autoritățile de justiție penală.

10. Înainte de a aproba medierea, părțile trebuie să fie pe deplin informate în ceea ce privește drepturile pe care le au, natura procesului de mediere și posibilele consecințe ale deciziei lor.

11. Nici victima, nici infractorul nu trebuie convinse prin mijloace incorecte să accepte medierea.

12. Reglementările speciale și garanțiile legale care se aplică în cazul participării minorilor la proceduri legale se vor aplica și în cazul participării acestora la medierea în materie penală.

13. Medierea nu va continua dacă oricare dintre părțile principale implicate nu este capabilă să înțeleagă semnificația procesului.

14. În mod normal, elementele de bază ale cauzei trebuie recunoscute de ambele părți, ca punct de pornire al medierii. Participarea la mediere nu trebuie folosită ca dovadă a recunoașterii

vinovăției în procedurile penale ulterioare.

15. Neconcordanțele evidente în ceea ce privește factori ca vârsta, maturitatea sau capacitatea intelectuală a părților trebuie luate în considerare înainte de a trimite cazul spre mediere.

16. Hotărârea de a trimite un caz penal la mediere trebuie însoțită de o limită de timp rezonabilă în care autoritățile competente ale justiției penale trebuie informate în legătură cu specificul procedurii de mediere.

17. Achitățile bazate pe acorduri mediate trebuie să aibă același statut ca hotărârile sau sentințele judecătorești și trebuie să excludă urmărirea în justiție pentru aceleași fapte (*ne bis in idem*).

18. Când un caz este trimis înapoi autorităților justiției penale fără încheierea unui acord între părți sau după ce punerea în aplicare a unui astfel de acord a eșuat, trebuie luată fără întârziere o hotărâre privind continuarea acțiunii.

Comisia Europeană pentru Eficacitatea Justiției întărește idea necesității introducerii medierii în materie penală prin trasarea liniilor directoare referitoare la ameliorarea punerii în aplicare a recomandării existente cu privire la medierea în materie penală

1. DISPONIBILITATE

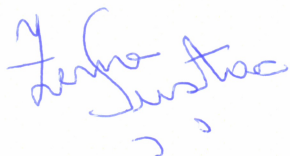
“1.2 Judecătorilor, procurorilor și altor autorități judiciare penale le revine rolul important în dezvoltarea medierii. Ei ar trebui să fie capabili de a furniza informații, de a organiza ședințe de informare cu privire la mediere și, în caz de necesitate, de a invita victimele și/sau delincvenții să utilizeze medierea și/sau să trimită dosarul la mediere. Statele membre sunt încurajate să stabilească și/sau să amelioreze cooperarea între autoritățile judiciare penale și serviciile de mediere cu scopul de a răspunde mai eficace victimelor și delincvenților.”

Dacă privim la **dispozițiile art. 2 din propunerea legislativă, care prorogă termenul referitor la intrarea în vigoare a dispozițiilor art. 60¹ din Legea nr. 192/2006, până la data de 1 septembrie 2013, constatăm că nu există nicio motivare și niciun argument care să susțină această propunere venită din partea inițiatorului.**

Concluziile noastre finale sunt în sensul că această propunere legislativă este necorelată cu reglementările naționale și comunitare în vigoare și lipsită de rațiune și eficiență în contextul legislativ actual. Adoptarea de către Parlament a dispozițiilor prezentei propuneri în materia medierii ar face un deserviciu profesiei de mediator și sistemului de mediere din România, care este un sistem funcțional și răspunde cerințelor europene de calitate.

În consecință, solicităm **respingerea tuturor propunerilor în materia medierii cuprinse în această propunere legislativă.**

Zeno Daniel ȘUȘTAC,
VICEPREȘEDINTE

Dorin Valeriu BĂDULESCU,
PREȘEDINTE

